

ת"פ 40737/08 - מדינת ישראל נגד בנטאמלך מלכה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 40737-08-19 מדינת ישראל נ' מלכה

לפני: כבוד השופט גיא אבןון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נ ג ז

הנאשם: בנטאמלך מלכה

בשם המאשימה: עו"ד חן זעירו

בשם הנאשם: עו"ד מירי אוזן קלימן

הכרעת דין

כתב אישום, מענה ומhalt המשפט

1. מכתב האישום עולה כי ביום 2.6.19 בשעה 11:50 לערך הגיע הנאשם לשדרי הפיקוח של עירית נתניה ברחוב שטמפפר 5 בעיר (להלן: המשרד או המקום), שם עבדו באותה עת גב' רחל מימון ובג' דונה אונשי (להלן בתאמה: רחל, דונה, ובצotta: העובדות). הנאשם ביקש עם מר אלון אהרון, ראש מינהל האכיפה בעירייה, אשר לא נכח במקום (להלן: אלון). לאחר שנלקחו פרטיו של הנאשם על מנת להעבירם לאلون, החל הנאשם לאיים על העובדות באומרו "שאם אלון לא קיבל אותו, הוא יוכל לרשס את כלם עם מחסנית תמורת 60 אלף שקלים... אין לו בעיה לחזור לפשע ולגמר את כלם... אם אלון לא פוגש אותו ביום רביעי הוא מתאבד על כלו". בגין מעשיו יוחסה לנאשם עברית איוםים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תש"ז-1977.

בمعנה לכתב האישום אישר הנאשם את נוכחותו במקום ובקשו לשובח עם אלון, וכפר באמירות המאיימות שייחסו לו.

עמוד 1

למאשימה העידו דונה ורחל - עדות התביעה המרכזיות שתיארו מנוקdot מבטן את ההתרחשויות מושא כתוב האישום; רס"ר גיא מן - שוטר סיור שהוזעך למקום וגביה את עדותה של דונה (להלן: רס"ר מן); שוטרים נוספים שביצעו פעולות חקירה לרבות גביה הודעות. כן הוגש בהסכם מוצגים - דוח פיעולה, מזכירים, סרטוני מצלמות גופו, הודעות הנאשם ופתח שכתב עלי-ידי רחל במהלך ביקורו של הנאשם במקומו. להגנה העידו הנאשם; פקד גדריה ששימש בעת הרלוונטיות בתפקיד ראש מרדח החקירות בתחנת משטרת ט"בה; אלון אהרון.

דין

2. היקף היריעה מצומצם, וכך גם גדר המחלוקת. לכן לא ראוי לפרט בנפרד את תוכן העדויות והראיות, ואלו תובנה, בהתאם לצורכי, במשולב עם הניתוח והערכת המהימנות. אקדמי מסקנה להנמקה ואומר כבר עתה, כי המאשימה עמדה בנטלה להוכיח מעבר לספק סביר את אשמתו של הנאשם. בגין מחלוקת באשר לנוכחותו של הנאשם במשרד, יתמקד הדיון בשאלת האם אמר את הדברים המיוחסים לו.

3. דונה עובדת בעיריית נתניה מהז-כ-28 שנה, בעת הרלוונטיות (וגם כיום) בתפקיד מנהלת מחלקת כוח אדם בשלכתו של אלון. לדבריה, ביום האירוע ישבה בצוותא עם רחל, אשר שימושה באותה עת כמצירתו של אלון. הנאשם הגיע למקום וביקש לשוחח עם אלון באשר לשטח אדמה "שושча לסגור ורוצה אישור של אלון, ומרים (פְּיַרְבֶּרג - ראש העיר - ג"א) לא מוכנה לפגוש אותו". רחל, כמנגינה, רשמה את פרטיו של הנאשם, אמרה לו שאלון לא נמצא, והבטיחה כי הלה יחוור אליו בנוגע לפגשאה. בתגובה אמר הנאשם כי אם אלון לא יפגש אותו, "הוא פשוט ירסס אותנו בחסנית שעולה שהוא בסביבות 60,000 ל"י". דונה העידה כי הנאשם אמר את הדברים בקור רוח, בטון מפheid, ללא בעיות או התלהמות, ודוקא משומן כך נשמע כי הוא מתכוון אליהם. לאחר שאמר את הדברים עזב הנאשם את המשרד. מאוחר יותר הזמינה המשטרה, אשר גבתה במקום את הودעתה של דונה.

תיעוד מצולם ומוקלט של הودעה הוגש בהסכם (ת/6 - תקליטור בו סרטוני מצלמות גופו). צפיתי בסרטונים והתרשמתי כי עדותה של דונה לפני תואמת בעיקרה את הודעתה לפני רס"ר מן. עוד עולה כי בהודעתה המוקלטת דיווחה דונה גם על האמירות הננספות המיוחסות לנאשם בכתב האישום: כי אמר שהוא "נמצא כרגע במעבר בית על משה שהוא לא עשה, אבל אין לו בעיה לחזור לפצע ולהשתולל פה על כלם, ולגמר פה את כלנו... אם ביום רביעי אלון לא פוגש אותו, הוא מתאבד עליינו" (קובץ נושא שם המתיחיל ב-f6f מונה 04:50). בהודעתה לפניי וכן הסרטון הסבירה דונה, כי בעקבות אירוע אלימות שהתרחש במקומות העבודה מספר חדשם קודם לכך (לא קשר לנאשם), הפיקו היא ורחל ל��חים, ועל רקע זה נמנעו מלהшиб לנאשם על דבריו הקשים והמחדים. רחל לקחה את פרטיו, ובמהלךכך כוונו כל מעשיהם להביא ליציאתו מהירה של הנאשם מן המקום, ללא פרובוקציות נוספות. "בשניה שיצא נעלמו את הדלת וסגרנו את עצמנו" (מונה 07:31).

מהסרטונים עולה כי רחל ביקשה באותו עת להימנע ממיסירת גרסה (קובץ נושא שם המתיחיל ב-50a, מונה 00:50). למרות זאת, הודעתה של דונה נגבתה כשרחל ישבה בסמוך אליה (קובץ f6f, מונה 09:43), ניתן לראות את רחל במונה 09:54. קולה של רחל נשמע מדי פעם, כמו שקשהה לשיח ואף מעורבת בו (מונה 07:54 - דונה סיפרה על הנימה הלא נעימה בה נאמרו הדברים על ידי הנאשם, ורחל השלים אותה בדברה על טון הדיבור). האופן בו נגבתה הודעתה

של דונה, בנסיבות הפעילה של רחל, פגום ומקיים חשש מפני זיהום החקירה. מכאן, בהינתן שעדויותיה של דונה ורחל (מצד אחד) ועדותו של הנאשם (מן הצד השני) מצויות לבב הכרעת הדיין, בחנתי את העדויות בזיהירות רבה.

4. חרף הקושי, דווקא הגיעו של רס"ר ממן לשידור שעות ספורות לאחר ההתרחשויות, והפגש המתוועד עם העובדות, מאפשרים לבית המשפט לבחון את התנהוגותן ותגובהותיהן של דונה ורחל בסמוך מאוד לאירוע. התרשםתי כי דבריה של דונה - לפני ובהודעתה במשטרה, משקפים כהלים את האופן בו חוותה את הנאשם. דונה דיברה בזיהירות, נמנעה מהשורתן של הנאשם שלא לצורך, העידה על התנהוגותם לפרטיה, כמו גם זוכרת היטב את ההתרחשויות. אם נתמקד בנקודת המרכזית בהתרשםה של דונה מן הנאשם, הרי שמדובר באופן בו דבר, בשקט, בקור רוח, כמו שהתכוון לכל מילה. דונה העידה כי פחדה מן הנאשם דווקא בשל האופן השקול והשלו בו הביע את עצמו. לא התרשםתי כי אירע אלימות קודמת חוותה במקום עבודתה פגם בכנות עדותה, או עיוות את אופן התרשםה מן הנאשם ומדבריו. ניכר כי הדברים נצרבו בתודעתה כהוותיהם, ואני מאמין לה.

ב"כ הנאשם סבורה כי חקירתה (המוקלטת) של דונה נוהלה "באווירת צחוק", ואיננה מתישבת עם טענתה של דונה כי חששה מן הנאשם. אין בידי לקבל את הטענה. אכן, ההודעה נגבהה על מי מנוחות, והעדעה נראהתה מחוויכת. דונה הסבירה בעדותה לפני, כי היא נוהגת להשתמש בהומור מגנון הגנה, בעקבות אירוע אלימות קודם והשלכותיו. ההסבר מקובל עלי, ומילא אין בדבר כדי לפגום במהימנותה, ובהתאמתו כי באמת ובתמים חששה מן הנאשם בשל תוכן דבריו ואופן אמרותם. זה המקום להוסיף, כי בהינתן שההודעה המוקלטת הוגשה בהסכמה, אין מניעה לעשות בה שימוש להשלמת פרטים שנשמעו בעדותה של דונה לפני.

5. עדותה של רחל מפורטת פחות, אך ניכר כי גם היא זכרה את האירוע, ידעה לתאר את כניסה של הנאשם לשידור, את האופן בו ישבה בצוותא עם דונה, את רישום פרטיו של הנאשם במחברתת (ת/9), וחלק מאמרותיו המאיימות. בחקירה הנגדית נשאלת מפורשות כיצד דיבר הנאשם, האם לחש, והשיבה שעמד בצד ודיבר בשקט, באופן שאיפשר לה וגם לדונה לשמוע את הדברים (פרק עמ' 41 ש' 11-14, עמ' 42 ש' 7-10). עדותה של רחל משתלבת בעדותה של דונה, ותואמת גם את דבריה של רחל עצמה במהלך חקירתה של דונה, כפי שהשתקפו בסרטון מצילמת הגוף.

6. הנאשם, כאמור, לא כפר בנסיבותיו במקום, אלא שטענתו לא אמר את הדברים המិוחסים לו. הנאשם אישר כי לא הייתה היכרות מוקדמת כלשהי בין להעיל עליו, טען כי מדובר ב"יד זدونית" שębוקשת לפגוע בו. לשאלת בית המשפט מי היא אותה יד זدونית, השיב כי מדובר באנשים מהעירייה שלא רוצחים שאקבלו את השטח הזה, ומה השטח הזה שווה הרבה כסף, ולא רוצחים שאיזה בחור אתיופי שלא יוכל מזה שום דבר..." (פרק עמ' 47 ש' 3-6). ובהמשך: "ש. אתה לא מסים רק את דונה ורחל, האשמה פה את העירייה שפוגעת בר? ת. כן. בטח יש יד זدونית. אני לא אמרתי מישחו ספציפי, אני לא יודע מי זה" (פרק עמ' 48 ש' 13-14).

ה הנאשם העיד כי דונה ורחל נהגו בו בנימוס, ואף ניסו לסייע לו למורת שמספר להן כי הוא נושא בעברו הרשעות בפליליים, וכי הורחק משלכת ראש העיר על רקע התנהוגותו. בהתאם, אישר את הפרטים שנרשמו ע"י רחל ביוםנה (ת/9). נתונים אלו מתייחסים עם גרטון של השתיים, ומקרים לקבל את טענתה של דונה להתנצל לו. כמו שלא

הכירו קודם את הנאשם, לא הייתה לדונה ורחל סיבה לטפל עליו סיפוריו דיבה. ניכר כי הנאשם ניסה, לשוווא, לתמוך גרסתו בגורמים בינלאומיים לו, ללא תומכו בראיות, ובסתירה מובהקת לדבריו הוא באשר ליחס החובי והשירותי שקיבל מהעובדות: "היא נותנת שירות והוא חיבת לעוזר. עשתה את העבודה שלה" (פר' עמ' 47 ש' 18). מכאן, הסבירו של הנאשם תלושים מן המציאות, מופרדים, אינם מתישבים עם השכל הisher, ואין בידם לקבלם.

זאת ועוד. חזקה על חשוד ונאים הטוען לחפותו, כי יתר אחר כל ראה שעשויה לסייע בידו. לטענת הנאשם ברשותו הקלותות התומכות בגרסתו. דא עקא, הוא לא טרח להמציאן - לא בחקירותו במשטרה (אף כשהתבקש מפורשות) ולא בבית המשפט (פר' עמ' 49 ש' 10 - עמ' 50 ש' 25; ת/7 ש' 28-30, ת/8). אפילו קיבלה את גרסתו של הנאשם, כי ברשותו הקלותות, הרי שהימנעו מהבאתן פועלת לחובתו. ממשע, תוכנן (ככל שאלה קיימות) איןנו מתישב עם גרסתו.

7. לא ראייתי להרחיב את הדיבור על עדויות וראיות נוספות, משאין רלוונטיות לגדר המחלוקת בין הצדדים, ואין בהן להשפיע על מצאי מהימנות. כך עדויות השוטרים, וכן גם שני עדי ההגנה - פקד גדליה בש שלא ביצע פעולות חקירה כלשהן בתיק, ואלון אהרון אשר לא נכח באירוע ושמע עליו בדיון מהעובדות. אמר בקצרה כי אין ממש בטענת ההגנה לפיה היה על המשטרה לנסות לארע עדים נוספים, כשמעדויותיהן של דונה ורחל עליה מפורשות שתיהן נכחו לבן בחדר עם הנאשם. נבדקו מצלמות אבטחה במקום ונמצא כי אין בהן להוועיל. הן נמצאו מחוץ למשרד, תייעדו תמונה בלבד ללא קול, וממילא אין חולק על נוכחותו של הנאשם במקום.

8. לנוכח המפורט לעיל, על רקע התרשםות החובית מעדויותיהן של דונה ורחל, כשלמרות הפגם באופן גביית ההודעה מצאי חיזוק גם בתייעוד החקירה שעوت ספורות לאחר האירוע, ולאחר שמצאי לדוחות את גרסתו המופרצת של הנאשם, אני קובע כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר שהנאשם אמר את האמירות המיחוסות לו בכתב האישום. בהיעדר מחלוקת כי הדברים עולים כדי איום (וטוב עשתה ההגנה שלא חקרה על קר, שכן עסקין באירועים מפורשים ובודדים, שנעודו להפחיד את דונה ורחל ולפגוע בשלות נפשן, כפי שאכן קרה), הרי שאינו מרשייע את הנאשם בעבירה המיחוסת לו.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשפ"ב, 13 פברואר 2022, במעמד הצדדים